

Maal kunde naas, men jeg tvivler ikke om, at den høje Regjering vil kunne finde paa Midler dertil, og jeg tror, at det mere og mere maa gaa op baade for Befolkningen og hele Rigsdagen, at det baade er af stor Betydning i konstitutionel Henseende og saagodt som nødvendigt for Forvaltningen, at man ikke forfatter med, som stet i de senere Aar, at holde ti Maanedes Rigsdag. Disse Bestræbelser, som jeg saaledes saae fra Regjeringens Side ved Finanslovsforslaget's Affattelse, maatte naturligvis tillige medføre Savn af enkelte Poster, som man kunde ønske havde været optagne paa Finanslovsforslaget. Jeg sigter ikke nærmest til det paa Finanslovsforslaget manglende Dyrtids- eller Lønningstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd, thi det var jo vitterligt, da Finanslovsforslaget blev forelagt, at det var den høje Regjering's Hensigt ad anden Vej baade at skaffe Embedsmændene tilbage, hvad der i flere Aar havde været bevilget, men var blevet dem frataget i forrige Finansaar, og tillige at skaffe dem for nærværende Finansaar et lignende Tillæg, og at Aiderne i høi Grad opfordrede dertil, er Noget, som Alle maa erkjende, og som er gjort gjældende uimodsagt baade fra den høje Regjering's og fra flere andre Sider. Jeg haaber ogsaa, at dette Savn vil blive fyldestgjort, og at det høje Landssting i Forening med Regjeringen vil holde fast paa, at det er nødvendigt, at Finansloven ikke kommer ud, uden at det Tillæg, Regjeringen har forlangt til 3die Behandling af Finansloven i Folkethinget, bliver givet.

Et andet Savn, jeg fandt ved Finanslovsforslaget, var, at det ikke indeholdt Bevilling til en noget hurtigere Forøgelse og Udvikling af Flaaden end den, der havde været forudsat eller var bebudet at ville ske, da Sværnsloven blev forelagt, og heller ikke Bevillinger til de Befæstningsanlæg eller Støttepunkter for Flaaden og Hæren, om hvilke Regjeringen ikke blot nu i 15 Aar har været enig med alle de Kommissioner, som have været nedsatte derom, men tillige med de Udvalg, som Landsstinget gjentagende Gange har nedsat i Forsvarssagen. Jeg havde anset det nyttigt, at man havde søgt at erhverve saadanne Bevillinger paa det nu foreliggende Finanslovsforslag, fordi der, efterat den høitagtede Marineminister havde været saa lykkelig at gennemføre en Lov om Sværnets Ordning, og navnlig om den hele personelle Ordning, og den tidligere ærede Krigsminister havde høitideligt til at parafere Sværstillægsloven, var, forekommer det mig, ved de Forhandlinger, der derom havde fundet Sted, kommet en Stemning tilstede i Befolkningen for, at der dog nu burde tages fat paa Forsvarssagens Fremme. Det vilde desuden have været nyttigt, fordi der jo nu forestaar ny Valg til Folkethinget, og det havde da været et Forsøg værd, om man ikke havde kunnet samle Befolkningen, Vælgerfolket, om den store fædrelandste Opgave at faae Fædre-

landet forsvaret, og det var jo da muligt, at det vilde bidrage dertil, naar det var klar, hvad der fra den høje Regjering's Side forlangtes som det Nødvendige i denne Henseende, og paa hvilken Maade og ved hvilke Midler saadanne Foranstaltninger skulde tilveiebringes, saa at der ikke gaves frit Spil for alle de Fantasier, hvormed de, der stille sig mindre velvilligt overfor denne Sag, fortælle om Alt, hvad der vil gaa med af Penge, og hvormed de iøvrigt oprulle Billeder til at afskrække fra at fremme denne Sag. Der er dog for Dieblisset vakt endel Bevægelse her i Landet, der vækker Befolkningen til Overveielse heraf. Det er for mig, ligesom om der dog er begyndt at opløses Noget af den Aht, som de indre smaa Partistridigheder have lagt om saamange fædrelandssindede Mænds Tanke og Sind, og at der er kommet en Tvivl, en stor Tvivl tilstede hos saare Mange, som hidtil have stillet sig ligegyldige og fjendtlige overfor Forsvarsforanstaltninger, en Tvivl, om deres Syn paa denne Sag dog ikke har været et Feilsyn, og om det gaar an, saaledes som det fra forskjellige Sider er yttret, at anse vort Fædreland betrygget ved den europæiske Retsbevidsthed eller Magternes indbyrdes Skinfygge. Ligeoverfor de Ytringer, der derom ere fremkomne paa et andet Sted, kan jeg ikke Andet end høit prise de yngre og ældre Befalingsmænd, som ere dragne omkring i Landet i denne Vinter og have fremkalbt Overveielser om denne Sag hos Mange, og med stor Indsigt og Fædrelandskjærlighed have oplyst Befolkningen om, hvad der er dens Pligt ligeoverfor dette Spørgsmaal, samt Mindet om, at vort Folk og vort Land, hvor lille det end er, dog ikke savner Gode til at fyldestgjøre denne Pligt. Endelig kunde det maasse have været nyttigt at komme ind paa denne Sag allerede nu, fordi der da vilde have stet noget færre Løb til at faae de Enkeltes Interesser fyldstgjorte gennem Statskassens Rigdom, end der nu har fundet Sted. Der er jo næsten ikke en Indtægt paa Statsbudgettet, uden at man har talt om det Onskelige i at formindste den. Nogle have villet haat, at Statskassen skulde betragtes som en almindelig Forsørgelsesanstalt for samtlige Borgere; Sagførere og Andre med have ønsket, at Stempelafgiften skulde bortfalde; Handelen og Industrien have ønsket Loldasgifterne nedfatte, Skibsrederne ville have Skibsafgiften og Kjøbstæderne Bygningsafgiften afflattet. Ja selv de, der paa den allernærmeste Maade komme til deres Formue, nemlig de som arve Dnklar og Lænter, have jo ønsket, at Arveafgiften skulde formindstkes. — Der er saaledes neppe nogen Statsindtægt, uden at der er Lyft og Begjær efter at faae den indskrænket, og det er yttret et andet Sted, at det er ligefrem en Pligt for Rigsdagen nu under den gunstige finansielle Tilstand at skride til en Nedfattelse af Statsindtægterne. Herimod vil jeg for mit Vedkommende protestere paa det Bestemteste. Jeg